

ՌԻՍԻՔԵՆՆ ՍՆԱԿ

ԿԻՒԻԿՅԱՆ ԵՐԳԵՐ

Ա.

Վրեժին սերմնացանը

Քե՛զ, ցասումի վայրագ հեղեղ գահավեժ,
Արդարության փայփայելի մո՛ւթ հրրեշ,
Խավարներու ահե՛ղ ծրնունդրդ, Վրե՛ժ,
Ողջո՛ւյն, տաղե՛րս քեզի՛...

Մոխրի՛ն կուտամ սրտիս վերքերն ախտագին...
Ամենո՛ւն վերքն, անսահմա՛ն վերքը ազգին,
Արդարության ծարա՛վը, մա՛հն հավատքին,
Երգին ՝ տաղե՛րս քեզի՛...

Ու ես կուգա՛մ.- Մութ շանթերու սերմնացան-
Այդ ակոսեն, ուր արյուններ լճացա՛ն,
Գիշերներով, չար հովերով, ցիրուցա՛ն,
Ցանել՝ տաղե՛րս քեզի...

Բարե՛, եթե այս բազուկս կարևեր
Չը սորվեցավ զարնել... Գոնե անվեհեր
Ցանքես Մահու առաքյալնե՛ր, հսկանե՛ր

Կը ծնին՝ տաղե՛րըս քեզի...

Բ.

Վերջին օրոք

Օրո՛ր, օրո՛ր... օրո՛ր ըսեմ՝ քնանաս,
Վիրավոր հորըդ ճիշերն ա՛լ չիմանաս,
Ծիծես ծըծածըդ թույն է... կաթ չի գիտնաս...
Օրո՛ր ըսեմ՝ քնանաս:

Արյուն հեղեղ հորդեց այս սուրբ ձորերե,
Բայց չի փախի՛ս, փարե՛ երկրիդ, գայն սիրե՛,
Հողիդ վրա գերի մ'ըլլար, այլ տիրե՛...
Օրո՛ր ըսեմ՝ քնանաս:

Հորդդ վրբա եթե անշո՛ւնչ չինկա ես,
Զի ուխտեցի՛ շոմի էգ գայլին պես
Նոր Ռոմուլոս մը դիեցնել ստինքես...
Օրո՛ր ըսեմ՝ քնանաս:

Բազուկներուս պարա՛ն, ոտքիս ալ կացի՛ն,
Ստինքիս գո՛ւյգ պտուկներն ալ կտրեցին:
Վերքես արյունս ծծե, որդյակ միածին...
Օրո՛ր ըսեմ՝ քնանաս:

Ահա կ'իյնամ... Հայաստանը մա՛յր քեզի,
Կտակ կուտամ այս կոտրած սուրն երկսայրի՛
Ուր հայրիկիդ դեռ տաք արյունը կ'այրի...
Օրո՛ր ըսեմ՝ քնանաս: